

РЕШЕНИЕ

№ 15105

гр. София, 03.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
публично заседание на 26.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на
прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11613** по описа за **2024** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК вр. чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по Искова молба вх.№ 31551/22.11.24г на „ФАРМНЕТ“ ЕАД-В. с представляващ
В.М. и проц.представител Д.С. против НСЦРЛП, с предявен на осн. чл. 1 от ЗОДОВ Иск за
присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 7938.68лв, представляващи
платен адв.хonorар по нахд № 3152/19г на СРС.

В Исковата молба се сочи, че на ищеца е било съставено НП , отменено от СРС, като
на 03.08.20г АССГ потвърдил решението на СРС. При разглеждане на нахд пред СРС бил
ангажиран адвокат съгл. договор от 08.02.19г, като се претендира неговия хonorар в размер на
7938.68лв с ДДС, изчислен върху размера на наложената имущ.санкция с НП в размер
419109.75лв. Налице са и трите кумулативни предпоставки за основателност на Иска по чл.1 от
ЗОДОВ, като е съобразено и ТР № 1/17г на ВАС. Не се претендира лихва върху тази сума. В
съд.заседание адв. М. поддържа Иска и претендира разноски по списък.

Ответникът Национален съвет по цени и реимбурсиране на лекарствени продукти-С. с
представляващ С.Т. и с проц.представител юрк.Д. оспорва Иска и моли за отхвърлянето му,
претендира разноски, оспорва като прекомерен адв.хonorар на ищеца. В Отговор по Иска и в
писмени бележки се сочи, че Искът е неоснователен и недоказан по основание и размер.Сочи се,
че в кас.производство АССГ вече е присъдил разноски в размер на 4902.29лв, а пред СРС ищецът
изобщо не е претендирал разноски/ако го беше сторил, щяха да му се присъдят/.От 23.12.21г
нормата на чл.63д от ЗАНН предвижда възможност разноските да се претендират в рамките на

нахд. Размерът на сумата по Иска е прекомерна, като такъв хонорар не отговаря на фактическата и правна сложност на делото пред СРС и следва да се присъди /ако Съдът уважи Иска/- в мин. размер на 1000лв по чл.8 ал.3 от Наредба №1/04г. Не са налице трите кумулативни предпоставки за основателност на Иск по чл.1 от ЗОДОВ, като съгл. практика на ВАС от 2011г- адв.хонорар по нахд не е вреда от адм.дейност.

Прокурорът изразява становище за основателност и доказаност на Иска, като размерът следва да се прецени според доказателствата по делото.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Съдът е изискал за послужване нахд и канхд, като видно от тях - На ищеца е било издадено НП № НП-157/28.12.18г от Председателя на НСЦРЛП, с което му е наложена имущ.санкция в размер на 419 109.75лв. НП е обжалвано пред СРС на 14.02.19г, като ЮЛ е представлявано от адв. С.. По нахд е приложено адв. й пълномощно, без доказателства за размера на договорения и платен адв.хонорар, не са претендирани разноски по делото. С Решение № 296666/09.12.19г по нахд № 3152/19г СРС отменя НП. Решението е обжалвано пред АССГ на 23.01.20г, като е образувано канхд № 4111/20г на АССГ. По него касаторът е бил представляван отново от адв.С., която в съд.заседание на 03.07.20г тя претендира разноските по кас.дело - по списък, на осн. чл. 63 ал.3 от ЗАНН, с представени доказателства за разноските в размер на 4902.29лв с ДДС. С Решение № 4424/03.08.20г АССГ потвърждава Решението на СРС, като присъжда на касатора разноски по кас.дело в размер на 4902.29лв с ДДС. За тази сума на 19.10.21г на касатора е издаден ИЛ срещу НСЦРЛП.

По настоящото дело се представя Договор за правна защита от 08.02.19г, с който ищецът е упълномощил адв. С. да оспорва НП пред СРС срещу хонорар от 7938.68лв с ДДС /6615.56лв без ДДС/. Представят се и 2 бр. фактури към този Договор - фактура от 04.04.19г за 6262.06лв с ДДС/5218.38лв без ДДС/- адв.хонорар, платен по банков път на 05.04.19г, както и фактура от 12.08.19г за 1676.62лв с ДДС/1397.18лв без ДДС/- адв.хонорар, платен по банков път на 13.08.19г.

Ответникът не оспорва пред Съда тези доказателства, вкл. не оспорва калкулирането на ДДС върху адв.хонорар. При липса на оспорване от ответника, Съдът приема доказателствата за годни и доказващи плащането на претендирания адв.хонорар/при това с калкулиран ДДС/.

Съдът намира от правна страна следното:

Съдът намира Иска за редовен и допустим за разглеждане, като депозиран срещу надлежен ответник /ЮЛ/, за вреди от отменено като незаконосъобразно НП /съгл. ТР № 1/17г на ВАС вредите от НП се претендират по реда на чл. 1 от ЗОДОВ/. Искът следва да се разгледа по същество.

На страните е указана доказ.тежест.

За да е Иск по чл. 1 от ЗОДОВ основателен, следва да се докажат три кумулативни предпоставки- наличието на отменен като незаконосъобразен адм.акт/доказано е/, настъпили вреди и пряка причинно-следствена връзка между отменения акт и вредите. В случая наличието на отменен адм.акт е едновременно и процесуална предпоставка за допустимост на иска, и първа мат.предпоставка за основателност на иска. Съгл. ТР № 1 /17г на ВАС, вреди от НП се претендират по реда на чл.1 от ЗОДОВ, т.е. НП е приравнен на адм.акт, както и заплатеният в хода на обжалване на НП адв.хонорар е винаги пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния НП. Съдът намира, че причините, поради които НП е отменено, са ирелевантни, след като е налице отменено като незаконосъобразно НП. Следователно в случая

първата и третата мат.предпоставки са доказани.

Що се отнася до третата предпоставка за основателност на Иска/вредите/- установено е по безспорен начин, че пред СРС ищецът е представляван от адвокат, като е заплатен по банков път адв.хonorар от 7938.68лв с ДДС. Датата на Договора предшества датите на двете фактури, както и датата на жалбата до СРС, а датите на фактурите и банковите бордера за плащане предшестват датата на Решението на СРС. НАХД е образувано на 25.02.19г, устните състезания са проведени на 07.06.19г, а Решението е постановено от СРС на 09.12.19г. С ДВ бр.94/29.11.19г е създадена нова ал.3 на чл.63 от ЗАНН, която за първи път предвижда възможност за присъждане на разноски в тези производства. Нормата е създадена след края на устните състезания, така че ЮЛ е нямало възможност да направи в законния срок искане за разноските по нахд. В кас.производство пред АССГ касаторът вече се е възползвал от новата ал.3, като е претендирал разноски за кас.инстанция и те са му присъдени от АССГ. Следва да се има предвид, че касаторът не е разполагал със законова възможност да претендира за първи път пред АССГ и разноските за първата инстанция/пред която не ги е претендирал/, доколкото ТР №1/17г на ВАС урежда именно тези случаи. ИМ е от 22.11.24г и е за сума, която може да се претендира едва след постановяването на кас.Решение на АССГ от 03.08.20г. ИМ е депозирана в 5годишния давностен срок, считано от възникване на основанието за претенцията- отмяна на НП на 03.08.20г. Поради което Съдът приема за доказани и претендираните от ищеца 7938.68лв имуществени вреди от отмененото като незаконосъобразно НП, представляващи платения адв.хonorар с ДДС в хода на нахд.

По възражението на ответника за прекомерност на този размер адв.хonorар по нахд : Претендираният от ответника като справедлив- хonorар в мин.размер от 1000лв по чл.8 ал.3 от Наредба №1/04г е неприложим, тъй като тази норма касае оспорване на адм.актове, а не на НП. При оспорването през 2019г на НП пред СРС- приложима е била нормата на чл.18 ал.2 вр. чл. 7 ал.2 от Наредба №1/04г в ред. ДВ бр.7/19г. Съгласно приложимата норма/чл.7 ал.2 т.5/, за процесното нахд мин. адв.хonorар спрямо наложената имущ. санкция е бил в размер на 9912.20 без ДДС /11 894.64лв с ДДС/, т.е. платеният адв.хonorар е под мин.размер по Наредба 01/04г. Съдът намира платеният размер на адв.хonorар по нахд за справедлив и адекватен на фактическата и правна сложност на делото, като размерът не е прекомерен и следва да се присъди като доказани вреди.

Искът е основателен и доказан по размер, като следва да се уважи в цялост.

При този изход на спора, на ищеца се дължат разноски на осн. чл.10 от ЗОДОВ. Претендират се 25лв дър.такса за делото и договорен и платен по банков път адв.хonorар в размер на 1740лв с ДДС /1450лв без ДДС/. Възражението на ответника за прекомерност на хonorара е основателно, доколкото настоящото дело е такова с мат.интерес от 7938.68лв. Съгл. действащата към края на устните състезания/26.02.25г/ редакция на Наредба №1/04г /ДВ бр.14/25г/, мин.размер на адв.хonorар по това дело съгл. чл.8 ал.1 вр. чл. 7 ал.2 т.2 следва да е 1312.64 лв с ДДС /1093.87лв без ДДС/. Съдът намира, че настоящото производство не се отличава с правна и фактическа сложност, която да обуславя по-висок хonorар от мин.размер, поради което на адв.С. ще се присъди мин.размер по това дело.

Водим от горното и на осн. чл. 1 от ЗОДОВ, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Национален съвет по цени и реимбурсиране на лекарствени продукти-С. да заплати на „ФАРМНЕТ“ ЕАД-В. с представляващ В.М. обезщетение за имуществени вреди в размер на 7938.68лв, по предявения на осн. чл. 1 от ЗОДОВ Иск, обективиран в Искова молба вх.№ 31551/22.11.24г за обезщетение на вредите от отмененото като незаконосъобразно НП №НП-157/28.12.18г от Председателя на НСЦРЛП.

ОСЪЖДА Национален съвет по цени и реимбурсиране на лекарствени продукти-С. да заплати на „ФАРМНЕТ“ ЕАД-В. с представляващ В.М. сумата от 1337.64лв разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: